

പരിശുദ്ധാത്മാവും

അനൃഭാഷാ - സംസാരവും

“അനൃഭാഷയിൽ സംസാരിക്കുന്നു എക്കിൽ രണ്ടു പേരേം ഏറിയാൽ മുന്നു പേരേം ആകട്ട; അവർ ഓരോരുത്തരായി സംസാരിക്കയും ഒരുവൻ വ്യാപ്യാനിക്കയും ചെയ്യുട്ട. വ്യാപ്യാനി ഇല്ലാത്താൽ അനൃഭാഷകാരൻ സഭയിൽ മിണ്ഡാതെ തന്നോടും ദൈവത്തോടും സംസാരിക്കട്ട” (1 കൊരിന്റു 14:27, 28).

അനൃഭാഷാ-സംസാരം ഫഴയനിയമത്തിലില്ല, പുതിയനിയമത്തിലുള്ള ഒരു പരിശീലനമാണ്.¹ “യേശുക്രിസ്തു ഇന്നലെയും ഇന്നും എന്നെന്നേക്കും അന്ന നൃസ് തന്നെ” (എബ്രായർ 13:8) എന്ന പ്രസ്താവന എടുത്തുകൊണ്ട്, അവൻ എല്ലാ കാലത്തും അതേ അതിട്ടും പ്രവർത്തിക്കുന്നവനാണെന്ന് പറഞ്ഞാൽ, സ്വാഷ്ടിയുടെ ആരംഭം മുതൽ ആളുകൾ അനൃഭാഷയിൽ സംസാരിക്കയും ചെയ്തിരിക്കണം. കൂടാതെ, അനൃഭാഷാ-സംസാരം ഉയർന്ന ആത്മിയതയുടെ ലക്ഷ്യമായി പറഞ്ഞാൽ, യേശുക്രിസ്തു ഒരിക്കലും അനൃഭാഷയിൽ സംസാരിച്ചിട്ടില്ല എന്നത് അസാധാരണമായി തോന്നാം. ദീർഘമായ ബൈബിൾ ചർത്തതിൽ, അനൃഭാഷാ-സംസാരം നടന്നത് പെന്തുകൊണ്ടു നാളിൽ അപ്പോസ്റ്റലമാർ ഒരിക്കൽ യെരുശലേമിലും (പ്രവൃത്തികൾ 2:1-11); ഒരിക്കൽ കൈസരുയായിൽ, ജാതികൾക്ക് വാതിൽ തുറന്നുകൊടുത്തപ്പോഴും (പ്രവൃത്തികൾ 10:44-46); ഒരിക്കൽ എഹമ്പെസാസിൽ, പരിപർത്തനനും ചെയ്ത പ്രനാഭുപേരിലും (പ്രവൃത്തികൾ 19:6); കൊരിന്റിൽ കർത്താവിന്റെ സഭയിലെ അംഗങ്ങളിലുമാണ് (1 കൊരിന്റു 12:10, 28; 13:8; 14:2-28). കൊരിന്റു സഭ ഒഴിച്ച് മറ്റൊരു ഇടവകയിലും അത്തരം പരിശീലനം നടന്നതായി പുതിയ നിയമത്തിൽ പാര്യുന്നില്ല.

എന്നാണ് അനൃഭാഷാ-സംസാരം?

എബ്രായ വാക് അയോശാനാ എന്ന വാക് മിക്കവാറും തർജ്ജിമ ചെയ്തിരിക്കുന്നത് സംസാരിക്കുവാൻ കഴിവുള്ള അവധിവമായ “നാവ്” എന്നാണ് (നൃഥാധിപനാർ 7:5; 2 ശമുവേൽ 23:2) - അല്ലെങ്കിൽ “ഭാഷ” എന്നാണ് (എന്നേപറ്റി 1:22; 3:12; ധിരെമ്മാവ് 5:15; ദയഹെസ്റ്റകേൽ 3:5, 6). എബ്രായ വാക് അയോശാനാ ശ്രീക്കുറ തർജ്ജിമ ചെയ്തിരിക്കുന്നത് ഫ്രാസാ എന്നാണ് (ദയശയ്വാവ് 28:11 ഉം 1 കൊരിന്റു 14:21 ഉം താരതമ്പും ചെയ്യുക; ശ്രീക്ക്.: എറ്റരോഫ്രാസോയിസ്). ഫ്രാസാ എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം, ഒന്നുകും ശരീരത്തിന്റെ അവധിവമായ നാവ് (മർക്കോസ് 7:33, 35)², ഒരു ജെറ്റ് പോലെ യുള്ള ജ്വാല (പ്രവൃത്തികൾ 2:3), അല്ലെങ്കിൽ ഒരു ഭാഷ (പ്രവൃത്തികൾ 2:4, 11; 10:46; 19:6).

പെന്തുകൊണ്ടുനാളിൽ അപ്പോസ്റ്റലമാർ സംസാരിച്ചതാണ് ആദ്യമായി രേഖപ്പെടുത്തിയ അനൃഭാഷാ-സംസാരം. അതു അതുകൂടരായ അനൃ

ഭാഷാ സംസാരമായിരുന്നു. അപ്പോസ്റ്റലമാരെല്ലാവരും ഒരേ ഭാഷയിൽ സംസാരിക്കയും കൂടി വന്നവരുടെ വിവിധ ഭാഷകളിൽ അവർക്ക് മനസി ലാകുകയും ചെയ്തു (പ്രവൃത്തികൾ 2:4-11). അപ്പോസ്റ്റലമാർ മറ്റു “അയ രഞ്ജിൽ” അല്ലെങ്കിൽ “ഭാഷകളിൽ” സംസാരിച്ചതുകൊണ്ടു വന്നുകൂടിയ പുരുഷാരത്തിന് അവരവരുടെ ഭാഷയിൽ അതു മനസിലായി (പ്രവൃത്തികൾ 2:4). അതു സന്നിഹിതരായിരുന്ന അവിശാസികളായിരുന്ന യൈഹൂദരാർക്ക് ബോധ്യമാകുന്ന ഒരടയാളമായിരുന്നു (1 കൊരിന്തു 14:22).

ഇതിനെത്തുടർന്ന് പഠനാസ് മറ്റു അപ്പോസ്റ്റലമാരെടുക്കുടെ നിന്ന് പുരുഷാരത്തേതാട് സംസാരിച്ചു (പ്രവൃത്തികൾ 2:14). പഠനാസ് ഒരു ഭാഷ യിൽ സംസാരിക്കുകയും വന്നുചേരുന്നവർക്ക് വിവിധഭാഷകളിൽ മനസി ലായി എന്നല്ല, ഓരോരുത്തതനും താന്നാൻ്റെ ഭാഷയിൽ മനസിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു. വിവിധ ദേശങ്ങളിലെ യൈഹൂദരായിരുന്നു അന്ന് അവിട വന്ന ചേരുന്നിരുന്നത് (പ്രവൃത്തികൾ 2:5-11), അവർ വൃത്യസ്തഭാഷകൾ സംസാരിക്കുന്നവരായിരുന്നു; പഠനാസ് എബ്രായഭാഷയിൽ സംസാരിച്ചത് അവർക്ക് അവരുടെ ഭാഷയിൽ മനസിലായി.

പിന്നീട് മറ്റാരബപരമരത്തിൽ, (പ്രവൃത്തികൾ 20:16), പരലോസ് യെരു ശലേമിലെ ഒരു കൂട്ടം പുരുഷാരത്തേതാട് ബഹുവിധ ഭാഷാ ജനാനത്തോടെ സംസാരിക്കയുണ്ടായി (പ്രവൃത്തികൾ 21:27). അവർ എബ്രായ ഭാഷ നില നിർത്തിയിരുന്നതുകൊണ്ട്, പരലോസ് എബ്രായഭാഷയിൽ സംസാരിച്ചത് അവർക്ക് എബ്രായഭാഷയിൽ മനസിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു (പ്രവൃത്തികൾ 21:40).

അനുഭാഷാ - സംസാരത്തക്കുവിച്ച് പശലോസ് എന്നു പറിപ്പിച്ചു?

പരലോസിന്റെ ഫ്രോസായി (ഫ്രോസായി എന്നതിന്റെ ബഹുവചനം) യെ കുറിച്ചുള്ള ഇപ്പോഴത്തെ വിവാദത്തെ സംബന്ധിച്ച്, 1 കൊരിന്തു 14-ൽ ഉപോ ഡോഗിച്ച് “ഭാഷകൾ” എന്ന വാക്കിന് നാലു വിധത്തിലുള്ള അർത്ഥങ്ങൾ ഉരുത്തിരിഞ്ഞത് പനിട്ടുണ്ട്: (1) സർഗ്ഗീയഭാഷകൾ, (2) നിർപ്പ തിയുള്ളവകുന്ന ഭാഷയല്ലാത്ത ശമ്പദങ്ങൾ, (3) അധികവും പരിച്ചവർക്ക് മാത്രം മനസിലാക്കാവുന്ന സക്കിട്ടുമായ സംസാരം, (4) സംസാരിക്കുന്ന ആർക്കു മനസിലാക്കുകയോ മനസിലാക്കാതിരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന മാനു ഷിക ഭാഷ.നാലാമത്തെ അർത്ഥം മാത്രമെ ശത്രിയായിരിക്കുവാൻ സാധ്യത യുള്ളു.

യെരുശലേമിൽ പെന്തെകാസ്തുപെരുന്നാൾ ആദോഹണിക്കുവാൻ പല ദേശങ്ങളിൽ നിന്ന് വന്നു ചേരുന്നവരുടെ പ്രാദേശികലാഭാഷകളിലായിരുന്നു പ്രവൃത്തികൾ 2:4, 11 ലെ അനുഭാഷ. അന്ന്, വിദേശഭാഷകളാനും പറിച്ചി ടിപ്പാത്ത അപ്പോസ്റ്റലമാർക്ക്, വിവിധ ദേശങ്ങൾക്ക് പ്രതിനിധികൾച്ച് വന്ന വരുടെ ഭാഷകളിൽ അവർക്ക് മനസിലാക്കുന്ന വിധത്തിൽ സംസാരിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു. അവർ സംസാരിച്ചത് ഫ്രോസായിയിലായിരുന്നു (“ഭാഷകൾ”; പ്രവൃത്തികൾ 2:11), അതിനെ യായാലെക്കറോസ് എന്നും വിളിച്ചിരുന്നു (അക്ഷരികമായി “യയാലെക്ക്” തർജ്ജിമ ചെയ്തിരിക്കുന്നത് “ഭാഷ” [പ്രവൃത്തികൾ 1:19; 2:6, 8] “യയാലെക്ക്” [പ്രവൃത്തികൾ 21:40; 22:2; 26:14]). അറിയപ്പെടുന്ന ഭാഷകൾക്ക് മാത്രമെ പുതിയനിയമത്തിൽ ആ വാക്കുകൾ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളു.

വിവിധ ഭാഷകളെ തരംതിരിച്ച് പറയുന്നതിന് ഫ്രോസിയാ എന വാക്ക് വെളിപ്പാടു പുസ്തകത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട് (5:9; 7:9; 10:11; 11:9; 13:7; 14:6; 17:15). ആ വാക്ക് സർഗീയ ഭാഷകളുള്ളതായോ, നിർവ്വതി ഭാഷയേയോ, പ്രാർത്ഥന ഭാഷയേയോ സുചിപ്പിക്കുന്നലും.

1 കൊരിന്തുർ 14-ൽ പാലോസ് സർഗീയ ഭാഷകളോ, നിർവ്വതി ഭാഷകളോ (വികാരവും-ആവേശവും നൽകുന്ന ഭാഷ-അല്ലാത്ത ശബ്ദങ്ങൾ ആളുകളിൽനിന്ന് പുറപ്പെടുന്നത്), അല്ലെങ്കിൽ സക്കിർണ്ണമായ സംസാരമോ ആയിട്ടാണ് പറഞ്ഞതെങ്കിൽ, പാലോസ് ബൈബിളിൽ മറ്റൊരും ഉപയോഗിച്ചിട്ടില്ലാത്ത നിർവ്വചനമായിരിക്കും കൊടുത്തിരിക്കുക. അറിയപ്പെടുന്ന ഭാഷകളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് പാലോസ് ഫ്രോസായി എന വാക്ക് ഉപയോഗിച്ചതെന്ന് തെളിയിക്കുന്നതാണ് താഴെ പറയുന്ന വസ്തുതകൾ:

1. “ഭാഷകൾ” പരിശുഭ്യാത്മാവിന്റെ വരമായിട്ടാണ് പാലോസ് പറിപ്പിച്ചത് (1 കൊരിന്തുർ 12:10). അത് ദൈവം സഭയിലാണ് വെച്ചിരിക്കുന്നത് (1 കൊരിന്തുർ 12:10, 11, 28).

2. ഉപദേശിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയായിരുന്നു അനുഭാഷ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത് (1 കൊരിന്തുർ 14:6).

3. അനു-ഭാഷ അവിശാസികൾ ഒരു അടയാളമായിരുന്നു (1 കൊരിന്തുർ 14:22). അവിശാസികൾ മനസിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ അനു-ഭാഷ ദൈവശക്തിയാലുള്ള അടയാളമാണെന്ന് തിരിച്ചറിയുവാൻ കഴിയുകയില്ല.

4. സംസാരിച്ചവൻ ആത്മിക പർഖനവിനു വേണ്ടിയായിരുന്നു അനു - ഭാഷ (1 കൊരിന്തുർ 14:4) അല്ലെങ്കിൽ, വ്യാവ്യാമിച്ചാൽ, അത് സഭയുടെ ആത്മിയവർഖനവിനുമായിരുന്നു (1 കൊരിന്തുർ 14:5). സഭയിൽ സയ-അത്മിയവർഖനക്കായി അനുഭാഷയിൽ സംസാരിക്കുന്നതിനെ വാക്കും 4-ൽ പാലോസ് വിലക്കുന്നുണ്ട്. നേരു മരിച്ച്, വ്യാവ്യാമി ഇല്ലെങ്കിൽ അത് സംസാരിക്കുന്നവൻ മാത്രമെ പ്രയോജനപ്പെടുന്നുള്ള എന്നാണ് പറഞ്ഞത്. പിന്നീട്, വ്യാവ്യാമി ഇല്ലെങ്കിൽ ആരും സംസാരിക്കരുതെന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു (1 കൊരിന്തുർ 14:28), മനസിലാക്കാതിരുന്നാൽ അത് സഭക്ക് ആത്മിയവർഖന വരുത്താത്തതുകൊണ്ടാണ് (1 കൊരിന്തുർ 14:5).

പാലോസ് പറയുന്നതനുസരിച്ച്, സഭയിൽ നടക്കുന്നതെല്ലാം വ്യക്തിയുടെ വർഖനവിനല്ല, മരിച്ച് സഭയുടെ ആത്മിയവർഖനവിനായിരിക്കും (1 കൊരിന്തുർ 14:5, 12, 26). അനുഭാഷ മനസിലാക്കാത്ത നിർവ്വതി നൽകുന്ന ഓന്നാണെങ്കിൽ, അത് വ്യാവ്യാമിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല, അതുകൊണ്ട് സഭയുടെ ആത്മിയവർഖനവിന് ഉതകുകയില്ല.

5. കൊരിന്തിലെ അനുഭാഷാ-സംസാരവുമായുള്ള ബന്ധത്തിൽ പാലോസ് യൈശവ്യാവ് 28:11 ഉല്ലതിക്കയുണ്ടായി (1 കൊരിന്തുർ 14:21), അതു വിഭേദ ഭാഷയായിരുന്നു. ആ “ഭാഷകൾ” നിർവ്വതി നൽകുന്നതോ, ഒരു മാരുടെ ഭാഷകളോ ആയിരുന്നില്ല.

6. ഷൈറ്റേമെന്റയെസ് എന ഗ്രീക്ക് - അതിന്റെ സമാനഗൃഢാങ്ങളുള്ള തിരിക്ക് രൂപത്തിൽ, മുന്നെ നിരുത്തിയിരിക്കുന്നതെങ്കം³ - അർത്ഥമാക്കുന്നത് “വ്യാവ്യാമിക്കുക,” “വ്യാവ്യാമം.” അല്ലെങ്കിൽ “വ്യാവ്യാമി” എന്നാണ്. വാസ്തവത്തിലുള്ള ഭാഷയിലെ അറിയപ്പെടുന്ന വാക്കുകളെയാണ് അതു സുചിപ്പിക്കുന്നത്. ആ നിയമത്തിനുള്ള ഏക ഒഴികെന്ന് ലൂക്കക്കാൻ 24:27 ആണ്, അവിടെ കേൾവിക്കാർക്ക് അന്തർലീനമായിരിക്കുന്നത് “വിശദമാ

ക്കുക” എന്നാണ് അർത്ഥം. അതുകൊണ്ട് 1 കൊരിന്തുറ 14 ലെ ഭാഷകൾ വ്യാവ്യാനിക്കാവുന്ന “ഭാഷ” തന്നെ എന്ന് അന്തർലീനമാക്കിയിരിക്കുന്നു.

ആത്മാവിഞ്ചേ സഹായത്താൽ എല്ലാ വ്യാവ്യാനിക്കൾക്കും അതിനുള്ള കഴിവു ലഭിച്ചുവെന്നോ അല്ലെങ്കിൽ അവർ പറിച്ച ഭാഷകളിൽ ആശ്രയിക്കും എന്നുമെന്നോ പുതിയനിയമത്തിൽ ഒരിടത്തും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. വ്യാവ്യാനിക്കുവാം നുള്ള കഴിവ് തുടർന്നു, പക്ഷെ വ്യാവ്യാനത്തിനുള്ള മാലുമം എല്ലാ യപോഴും നൽകിയിരുന്നില്ല (1 കൊരിന്തുറ 14:27, 28). ഇതു വ്യക്തമാക്കും നന്തർ ഓഹർകൾ ഭാഷ പറിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ വ്യാവ്യാനിക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നും അല്ലെങ്കിൽ പരിശുഖാത്മാവിഞ്ചേ സഹായത്താൽ വ്യാവ്യാനിക്കുവാൻ പ്രാപ്തമാക്കിയിരുന്നു എന്നുമാണ് (1 കൊരിന്തുറ 12:10, 11). ഓഹർ പറിച്ച ഭാഷ വ്യാവ്യാനിക്കുവാൻ കഴിയുന്നു എന്നതു തെളിയിക്കുന്നത് ഭാഷകൾ അറിയപ്പെടുന്ന നേനാണെന്നതെന്ന്.

വിദേശത്തെ ഒരു മിഷണറിയെ ബാധിക്കുന്നതാണ് ആ വേദഭാഗത്തിലെ നിരോധന ഉത്തരവ്. സദസിൽ ആരും അയാളുടെ ഭാഷ തർജ്ജിമ ചെയ്യുവാം നില്ലേക്കിൽ അയാൾ മിണഡാതിരിക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. അയാൾ സംസാരിക്കുന്നതു കേൾക്കുന്നവർകൾ മനസിലായില്ലേക്കിൽ പ്രയോജനം ചെയ്യുകയില്ല.

തർജ്ജിമ ചെയ്യുവാൻ സംസാരിക്കുന്നതിന് അർത്ഥമുണ്ടായിരിക്കണം. അർത്ഥമല്ലോത്തെ നിർവ്വൃതി ജനിപ്പിക്കുന്ന ശബ്ദങ്ങൾ വ്യാവ്യാനിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. കൊരിന്തുറാസഭയിലെ ഭാഷ വ്യാവ്യാനിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതും (1 കൊരിന്തുറ 14:5, 13, 27) അന്�-ഭാഷ എന്നതു വാസ്തവത്തിലുള്ളതുമായിരുന്നു.

അന്� - ഭാഷയുടെ ഉദ്ദേശമെന്നായിരുന്നു

1 കൊരിന്തുറ 14:2 ലെ “ഭാഷകൾ” മനസിലാക്കുവാൻ കഴിയാത്ത ദൃതരാുടെ ഭാഷയോ അല്ലെങ്കിൽ പ്രാർത്ഥമനാ ഭാഷയോ ആയിരിക്കുമെന്നാണ് ചിലർ വിശ്വസിക്കുന്നത്. അത്തരം തീർപ്പ് അല്ലൂയം 14 എൻ്റെ ശേഷിച്ച ഭാഗത്തെ പാലെബാസിഞ്ചേ പ്രസ്താവനകളെ വൈപരീത്യമുള്ളതാക്കും. ആ വാക്കുത്തെ കുറിച്ചുള്ള പ്രേമയ് ഫിഷേഴ്സിഞ്ചേ നിരീക്ഷണം ശരിയാണ്: “ഇതിനർത്ഥം ആർക്കും അവനെ മനസിലായില്ല എന്നല്ല, അവിടെ സന്നിഹിതരായവർകൾ ആർക്കും അവനെ മനസിലായില്ല എന്നാണ് അർത്ഥം.”⁴ (എംഫസിസ് മെമറി.)

1 കൊരിന്തുറ 14-ൽ അന്� - ഭാഷയെ കുറിച്ച് പാലെബാസ് താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന നിർദ്ദേശങ്ങൾ സുചിപ്പിക്കുന്നത് ഈ വരം ആശയവിനിമയം ചെയ്യുന്നതിനു വേണ്ടിയായിരുന്നു എന്നാണ്:

1. സഭയുടെ ആത്മിയവർഖനവിന് അന്� - ഭാഷ വ്യാവ്യാനിക്കണം (വാ.5). ഈ വസ്തുതയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, അന്�-ഭാഷകാർ നല്കിയ വിവരങ്ങളുണ്ടുമായി അയാൾ അർത്ഥശൂന്യമായ ശബ്ദങ്ങൾ പൂരിപ്പെടുവിക്കുവാനോ, വ്യക്തിപരമായ വർഖനവിനോ അല്ല അത് ഉപയോഗിക്കേണ്ടത്, മറിച്ച് സഭയുടെ അല്ലെന്നത്തിക്കുവേണ്ടിയായിരിക്കണം. അതു ഇടവകകൾ വ്യാവ്യാനിച്ചുകൊടുക്കുന്നില്ലേക്കിൽ, ആത്മിയവർഖന വരുത്തുന്നതു സംസാരിക്കുന്ന വ്യക്തിക്കായിരിക്കും (അയാൾകൾ ആ ഭാഷ മനസിലാക്കുന്നു എങ്കിൽ). അന്യഭാഷകാർ വ്യാവ്യാവരവത്തിനായി പ്രാർത്ഥിക്കയും അതു ലാഭിച്ചും ഇടപക്കൽ ആത്മിയ വർഖനവരുത്തുകയും ചെയ്യും (വാ.5, 12, 13).

2. അനൃ-ഭാഷ പ്രയോജനപ്പെടേണ്ടിയിരുന്നു, പഴലോസ് ചോദിക്കുന്നു, “ഞാൻ വെളിപ്പാടായിട്ടോ, ഇഞാനമായിട്ടോ, പ്രവചനമായിട്ടോ, ഉപദേശമായിട്ടോ സംസാരിക്കാതെ അന്യ ഭാഷയിൽ സംസാരിച്ചാൽ എന്തു പ്രയോജനം” (വാ.6). ഈ സാഹചര്യത്തിലെ വെളിപ്പാടും, ഇഞാനവും, പ്രവചനവും, ഉപദേശവും ദൈവത്തിന്റെ സന്ദേശമായിരുന്നു (1 കൊറിന്തൂർ 12:8, 10, 28-30). മനസിലാകുന്ന ഭാഷയിൽ സംസാരിച്ചാൽ മാത്രമെ ആ സന്ദേശം കൊണ്ട് സഭക്ക് പ്രയോജനം ഉണ്ടാകയുള്ളൂ. പ്രാർത്ഥനാ ഭാഷയെ കുറിച്ചോ ദുതമാരുടെ ഭാഷയെ കുറിച്ചോ പഴലോസ് ഓന്നും സുചിപ്പിച്ചിട്ടില്ല.

3. യൈഹൂദമാരെ ആരാധനകും യുദ്ധത്തിനും വിവിധ സംഗ്രീതോപകരണങ്ങളുടെ ശബ്ദം കേൾപ്പിച്ചിരുന്നതുപോലെ, ഭാഷകളും കേൾക്കുന്ന വർക്ക് അർത്ഥവാത്തായ സന്ദേശം അതിൽ നിന്ന് ലഭിക്കണമായിരുന്നു (വാ.7, 8). അന്യ ഭാഷ സംസാരിക്കുന്ന ആൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന ശബ്ദം കേൾക്കുന്നവർക്ക് മനസിലാക്കണം; അല്ലെങ്കിൽ, എന്താണ് സംസാരിച്ചതെന്ന് ആർക്കും മനസിലാക്കയില്ല (വാ.9).

4. ലോകത്തിൽ വിവിധ ഭാഷകളുണ്ട് (ഗ്രീക്ക്: ഫോറോൺ, അർത്ഥം, “ശബ്ദങ്ങൾ”; വാ.10). ഉപയോഗമുള്ള ശബ്ദങ്ങളും ഭാഷകളും അർത്ഥവാത്തായ സന്ദേശം അറിയിക്കുന്നതായിരിക്കും. ഭാഷ പരിചയമില്ലെങ്കിൽ, കേൾക്കുന്ന ആൾക്ക് വിദേശിയുടെ ഭാഷ ഓന്നും തിരിയാത്തതുപോലെയിരിക്കും (വാ.11).

5. ഭാഷയുടെ ഉദ്ദേശം ആശയവിനിമയമാണ്, അങ്ങനെ കേൾക്കുന്ന വർക്ക് ഹൃദയത്തിൽ ഉൾക്കൊണ്ട് “ആമേൻ” എന്നു പറയുവാൻ കഴിയണം. കേൾവിക്കാർക്ക് പറഞ്ഞതെന്നെന്ന് മനസിലായില്ലെങ്കിൽ അവർക്ക് “ആമേൻ” എന്നു പറയുവാൻ കഴിയുകയില്ല (വാ.16).

ഇല്ലിയോറും എന്ന വാക്ക് (അതിൽനിന്നാണ് നമുക്ക് ഇംഗ്ലീഷിലെ “ഇല്ലിയർ” എന്ന വാക്ക് ലഭിച്ചത്) വാക്കും 23 ലും 24 ലും തർജ്ജിമ ചെയ്തത് “വരമില്ലാത്ത” എന്നാണ്. പഠിച്ചിട്ടില്ലാത്ത, പ്രാഗത്യമില്ലാത്തവൻ എന്നാണ് അർത്ഥം (പ്രവൃത്തികൾ 4:13; 2 കൊറിന്തൂർ 11:6). പഠിച്ച ഒരാൾക്ക് മനസിലാക്കുന്നതാണ് ഭാഷ എന്നാണ് സുചന, എന്നാൽ പഠിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ആൾക്ക് ഭാഷ മനസിലാക്കുവാനും സാധ്യമല്ല. ഭാഷകൾ കൈക്കാരും ചെയ്യുവാൻ പഠിച്ചിട്ടുള്ള ആൾക്ക് മനസിലാക്കുന്നതായിരുന്നു അന്യഭാഷ എന്ന് ഇതിൽനിന്നു നമുക്ക് തീർച്ചയാക്കാം.

6. അവിശാസികൾക്ക് അടയാളമായിരുന്നു അനൃ-ഭാഷ (വാ.22). സംസാരിച്ച ഭാഷകൾ ദൈവം നൽകിയ ഭാഷകളായിരുന്നു എന്നും സംസിലെ ചിലർക്കൈകിലും തീരുമാനിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ അത് അടയാളമാകയില്ല. യൈഹൂദമാരെ കേട്ടതു (പല ദേശക്കാരായ യൈഹൂദമാർ ഒത്തു ചേർന്ന പെത്തെക്കാന്തുനാളിൽ കൊടുക്കുന്നതുപോലെയുള്ള ശബ്ദത്തിൽ അപ്പൊസ്റ്റലമാർ അന്യഭാഷയിൽ സംസാരിച്ചത്) യേശു ദൈവത്തിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു സിംഹാസനസ്ഥനായി എന്നു തെളിയിക്കുന്നതായി പത്രാസ് പറഞ്ഞു (പ്രവൃത്തികൾ 2:4-11, 33). അവിശാസികളായിരുന്ന യൈഹൂദ ഭാഷയും പോലെ അടയാളമായിരുന്നു അനൃഭാഷ.

അപ്പൊസ്റ്റലമാരുടെ ശബ്ദത്തെ കുറിച്ച് യൈഹൂദമാർ പറഞ്ഞു, “നമ്മുടെ ഭാഷകളിൽ അവർ സംസാരിക്കുന്നത് കേൾക്കുന്നുവെല്ലോ” (പ്രവൃത്തികൾ 2:11). നിർവ്വചി നൽകുന്ന ശബ്ദമേം, അമാനും ഭാഷയോ

ആയിരുന്നുവകിൽ ആ പ്രസ്താവന അവർ പറയുമായിരുന്നില്ല. കൂടാതെ, അത്തരം ശബ്ദം ആളുകളെ മെലിപ്പിക്കയേണ്ടതുകയേണ്ട ചെയ്യുകയില്ല (പ്രവൃത്തികൾ 2:7), ആ ഗലിലക്കാർ സംസാരിച്ചത് അവർ പഠിച്ചിട്ടി നിംബത ഭാഷകളായിരുന്നു. ദൈവാൺ അവർക്കുടെ സംസാരിച്ചത് എന്ന “അടയാളം” ആയിരുന്നു അപ്പാസ്തലമാരുടെ അന്നത്തെ അനുഭാഷ.

അനുഭാഷ-സംസാരിക്കുന്നതിൽ പ്രാർത്ഥനയും ഭൂതമാരുടെ ഭാഷയും ഉൾപ്പെടെയോ?

ഈ അനുഭാഷയിൽ സംസാരിക്കുന്നു എന്നവകാശപ്പെടുന്നവർ വിദേശങ്ങളിൽ പോയാൽ അവിടെതെൻ ഭാഷയിൽ സംസാരിക്കുന്നതിന് പകരം തർജ്ജിമക്കാരെ ഉപയോഗിക്കയാണ് ചെയ്യുന്നത്. എന്തുകൊണ്ടാണ് അവർ തർജ്ജിമക്കാരെ അവരുടെ വിദേശത്തുള്ള പ്രസംഗതിന് ഉപയോഗിക്കുന്നത് എന്ന ചോദ്യത്തിന് അവർ “ഭാഷകൾ” പ്രാർത്ഥനാ ഭാഷകളും ഭൂതമാരുടെ ഭാഷകളുമാണെന്ന് പറഞ്ഞു നന്ദിപ്പിക്കുകയും ഒഴിഞ്ഞുമാറു. “അവൻ തന്നോടും ദൈവത്തോടും സംസാരിക്കുടെ” എന്ന പദപ്രയോഗത്തിലാണ് അവർ ആശയിക്കുന്നത് (1 കൊരിന്റു 14:28). എങ്ങനെയായാലും, ഈ വേദാഗം പലപ്പോഴും ഉല്ലിക്കുന്നതിൽ “വ്യാവ്യാമി ഇല്ലാത്താൽ അനുഭാഷക്കാരൻ സഭയിൽ മിണ്ടാതിരിക്കുടെ” എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ശ്രദ്ധിക്കുക. ഇത് സഭായോഗത്തിൽ അപദശ്വർങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതു വിലക്കുന്നതാണ്. ഒരു ശബ്ദവിധി പുറപ്പെടുവിക്കരുത് എന്നാണ് “മിണ്ടാതിരിക്കുടെ” എന്നതുകൊണ്ട് അർത്ഥമാക്കുന്നത് (ലൂക്കാസ് 9:36; 20:26; പ്രവൃത്തികൾ 12:17; 15:12, 13 [“സംസാരം നിർത്തണ്ട്”]; റോമർ 16:25 [“രഹസ്യം”]; 1 കൊരിന്റു 14:28, 30, 34).

പറയുന്നത് സാത്താൻ മനസിലാക്കി തടസപ്പെടുത്താതിരിക്കേണ്ട “പ്രാർത്ഥനാ ഭാഷയാണ്” അനുഭാഷയുടെ ഉദ്ദേശം എന്ന് അനുഭാഷ സംസാരിക്കുന്ന പലരും അവകാശപ്പെടാറുണ്ട്. ആ ഭാഷ സാത്താൻ മനസിലാക്കുന്നില്ല എന്ന് അവർക്ക് എങ്ങനെന്ന അറിയാം? അത്തരം പ്രസ്താവനകൾ ദൈവക്കവലിപ്പാടില്ല.

വ്യാവ്യാമിയില്ലെങ്കിൽ അനുഭാഷക്കാരൻ അറിയപ്പെടാത്ത ഭാഷയിൽ തന്നോടും ദൈവത്തോടും സംസാരിക്കുടെ എന്ന് കൊരിന്റു 14:28 അർത്ഥമാക്കുന്നില്ല. അയാൾക്ക് മനസിലാക്കുന്ന ഭാഷയിൽ തന്നോടും ദൈവത്തോടും സംസാരിക്കുടെ എന്നാണ് സന്ദർഭം വ്യക്തമാക്കുന്നത്. ഭാഷ സംസാരിക്കുന്ന ആർക്കു മനസിലാക്കുവാനും വ്യാവ്യാമിക്കുവാനും കഴിയുന്ന വെക്കിൽ, ഒരു വ്യാവ്യാമി അവിടെ ഉണ്ട്. ഇടപകയുടെ പ്രയോജനത്തിനായി അയാൾക്ക് അനുഭാഷയിൽ സംസാരിക്കുവാനും വ്യാവ്യാമിക്കുവാനും കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ അയാൾ തന്നോടും ദൈവത്തോടും പറയുന്നത് മനസിലാക്കുന്നില്ല.

അനുഭാഷയിൽ സംസാരിക്കുന്നു എന്ന് അവകാശപ്പെടുന്ന മിക്കകൂട്ടരും പറയുന്നത് അവർക്ക് ആത്മ-വരമുള്ള വ്യാവ്യാതാക്കളുണ്ട് എന്നാണ്. അത് വാസ്തവമാണെങ്കിൽ, അവർക്ക് ആരും തന്നോടും ദൈവത്തോടും അനുഭാഷയിൽ പ്രാർത്ഥിക്കയില്ല. അവരുടെ തന്നെ വിവേചനപ്രകാരം, വ്യാവ്യാമി ഉണ്ടെങ്കിൽ മാത്രം സംഭവിക്കുന്നതാണ്.

1 കൊരിന്തുർ 13:1-3 തോം പാലോസ് ഉപയോഗിച്ച സാക്കല്പികപ്രസ്താവ നകൾ ഉള്ളണി പറയുന്നത് സ്വന്നേഹമില്ലെങ്കിൽ ആ വരങ്ങേള്ളും ഒന്നുമല്ല എന്നാണ്. കൊരിന്തിലുള്ള എല്ലാവരേക്കാളുമധികം അനുഭാഷയിൽ സംസാരിച്ചു എന്നോ, എല്ലാ മർമ്മങ്ങളും സകല ജനങ്ങനവം ശ്രദ്ധിച്ചു എന്നോ, മലകളെ നീക്കുവാൻ തക വിശ്വാസം ഉണ്ട് എന്നോ, തനിക്ക് ഉള്ളതൊക്കെ അന്ന ദാനം നടത്തി എന്നോ, പറഞ്ഞില്ല. അതുപോലെ, അനുഭാഷയിൽ പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടവാൻ മനസിലാക്കാതെ ആത്മാവിൽ പ്രാർത്ഥിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞില്ല. നേരു മറിച്ചു, അവൻ ആത്മാവ് കൊണ്ടും ബുദ്ധികൊണ്ടും പ്രാർത്ഥിക്കും എന്നാണ് പറഞ്ഞത് (1 കൊരിന്തുർ 14:15; കൈജെവി). മറ്റൊള്ളവർക്ക് മനസി ലാക്കുവാൻ കഴിയാതെ അനുഭാഷയിൽ പതിനായിരം വാക്ക് സംസാരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ബുദ്ധികൊണ്ട് അഞ്ചുവാക്ക് പറയുവാൻ താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നാണ് പാലോസ് പറഞ്ഞത് (1 കൊരിന്തുർ 14:19).

അനു-ഭാഷയിൽ വിഭേദ ഭാഷ ഉൾപ്പെടുത്തോ?

1 കൊരിന്തുർ 12 ലെയും 14 ലെയും അനുഭാഷ പ്രാർത്ഥനയും സ്വർഗ്ഗീയ ഭാഷയുമാണെന്ന് തീർച്ചപ്പെട്ടടക്കത്തുവാൻ, അനുഭാഷ-സംസാരിക്കുന്ന ആൾക്കേൾക്കുന്നവർക്ക് മനസിലാക്കുന്ന വിധത്തിൽ വേണം സംസാരിക്കുവാൻ എന്നതിന് പരിഹാരം കാണുന്നില്ലെല്ലാം. അപ്പോസ്റ്റലമാർ പെന്തെക്കാനാസ്തു നാളിൽ ആ വിധത്തിലായിരുന്നു സംസാരിച്ചത് (പ്രവൃത്തികൾ 2:4-11). അപ്പോൾ സ്തലമാർ സംസാരിച്ചതുപോലെ സംസാരിക്കുവാൻ ആഴത്തിലുള്ള വിശ്വാസവും പരിശുഖാതെ വരവും വേണം, അങ്ങനെയുള്ള പരിശോധനയിൽ അനു-ഭാഷക്കാർ പരാജയപ്പെടുന്നു. അനുഭാഷ-സംസാരിക്കുവാൻ കഴിയുമെന്ന് പറയുന്നവർ കേട്ടിട്ടില്ലാത്തതും, പറിച്ചിട്ടില്ലാത്തതും, അതകുത് അടയാളമായിട്ടുള്ളതുമായ ഭാഷ അവർക്ക് സംസാരിക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ അപ്പോസ്റ്റലമാർ ചെയ്തതുപോലെ അവർക്ക് സാധ്യമല്ല. പെന്തെക്കാനാസ്തു നാളിൽ സംസാരിച്ച അനു-ഭാഷ നിന്നുപോയി; അല്ലെങ്കിൽ അനുഭാഷ-സംസാരിക്കുന്നു എന്ന് അവകാശപ്പെട്ടുനിവർ ഏതു രാജ്യത്ത് ചെന്നാലും അവിടെയുള്ള ഭാഷ പരിക്കാരതെ സംസാരിക്കുവാൻ കഴിയണം. പ്രാസംഗികന് അറിയാതെ ഭാഷയിൽ സംസാരിക്കുവാനുള്ള കഴിവ് നൽകുവാൻ പരിശുഖാത്മാവിന് ഇന്നും കഴിയും, എന്നാൽ അതു കേൾക്കുന്ന വർക്കു മനസിലാക്കുന്നതായിരിക്കുണ്ടാണ്. അപ്പോൾ സ്തലമാരെ ആളുകൾ പകർത്തുന്നില്ലെങ്കിൽ, അതുരം ഭാഷ നിന്നുപോയി എന്നു സ്വപ്ഷ്ടമായി പറയാം.

അനുഭാഷ സംസാരിക്കുന്ന സഭകളിൽ പലപ്പോഴും സ്വർത്തീകൾ സംസാരിക്കുന്നു-മിക്കപ്പോഴും പുരുഷരാക്കേക്കാളായികും - സ്വർത്തീകളാണ് അനു-ഭാഷ സംസാരിക്കുന്നത്. പാലോസ് എഴുതി, “വിശ്വാസമാരുടെ സർവ്വ സഭകളിലുമെന്നപോലെ സ്വർത്തീകൾ സഭാധ്യാഗങ്ങളിൽ മിണ്ഡാതിരിക്കുന്നു. കീഴടങ്ങിയിരിപ്പുനല്ലാതെ സംസാരിപ്പാൻ അവർക്ക് അനുവാദമില്ല” (1 കൊരിന്തുർ 14:34, 35). നിർബ്ബന്ധമായി സ്വർത്തീകൾ സംസാരിക്കരുത് കാരണം “പ്രവാചകരാതുവ ആത്മാക്കൾ പ്രവാചകരാർക്ക് കീഴടങ്ങിയിരിക്കുന്നു” (1 കൊരിന്തുർ 14:32). പാലോസ് എഴുതിയത് കർത്താവിഞ്ചേ കല്പനയാകുന്നു (1 കൊരിന്തുർ 14:37).

രെ ഇടവകയിലെ എല്ലാവരും വ്യാവധാനിയില്ലാതെ അനുഭാഷയിൽ സംസാരിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവിടെയുള്ള അവിശാസി മനസിലാക്കാതെ അവർക്ക് ഭാന്താണെന്ന് വിചാരിക്കും (വാ.23). കേൾക്കുന്നവർക്ക് മനസിലാക്കുന്ന വിധത്തിൽ പ്രവചിക്കുന്നവർ ഓരോരുത്തരായി പ്രവചിക്കുന്നതാണ് ശരി (വാ.24, 31). അനുഭാഷ സംസാരിക്കുന്നവർ ഏറ്റിയാൽ രണ്ടോ മൂന്നോ പേര് ആയിരിക്കണം, അവർ ഓരോരുത്തരായി സംസാരിക്കുന്നും വ്യാവധാനിക്കുന്നും വേണം. വ്യാവധാനി ഇല്ലെങ്കിൽ അനുഭാഷകാരൻ സദയിൽ മിണ്ടാ തിരിക്കണം (1 കൊരിന്തുർ 14:27, 28).

പ്രഥമാസ് പറഞ്ഞതനുസരിച്ച് വരങ്ങളിൽ വെച്ച് കുറഞ്ഞതായിരുന്നു അനു-ഭാഷാവരം (1 കൊരിന്തുർ 14:5). അതുപോലെ വരങ്ങളുടെ ലിസ്റ്റിൽ ഏറ്റവും ഒടുവിലാണ് ഭാഷാ-വരവും വ്യാവധാനവരവും രേഖപ്പെടുത്തിയി രിക്കുന്നത് (1 കൊരിന്തുർ 12:10, 30). വരങ്ങളുടെ പ്രാധാന്യമനുസരിച്ച് ക്രമ മായി പറഞ്ഞശേഷം, പ്രഥമാസ് പ്രബോധിപ്പിച്ചു, “ശ്രേഷ്ഠവരങ്ങളെ വാഞ്ഛിപ്പിക്കിൾ” (1 കൊരിന്തുർ 12:31). പിന്ന അവൻ 1 കൊരിന്തുർ 13-ൽ അതി ശ്രേഷ്ഠമായ പഴി സ്കേഡുമാണെന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

അനു-ഭാഷ എണ്ണാൾ നില്ക്കുന്നമായിരുന്നു?

“അനു-ഭാഷ നിന്നു പോകുമോ?” എന്നതല്ല ചോദ്യം, എന്നാൽ “എന്നും ഓണ് അനു-ഭാഷ നിന്നുപോകുന്നത്?” അനു-ഭാഷ സംസാരിക്കുന്നത് നിന്നു പോകുമെന്ന് ഒന്ന് കൊരിന്തുർ 13:8 വ്യക്തമായി പറയുന്നു.

ആത്മാവിശ്രീ വരങ്ങളേക്കാൾ വലുതാണ് സ്കേഡുമെന്ന് പ്രഥമാസ് 1 കൊരിന്തുർ 13-ൽ പറഞ്ഞു (1 കൊരിന്തുർ 12:31). അതിന് അവണ്ണേ കാരണങ്ങൾ താഴെ കൊടുക്കുന്നു: (1) സ്കേഡുമില്ലെങ്കിൽ അനുഭാഷ വെറും ശബ്ദം മാത്രമാണ് (വാ.1). (2) സ്കേഡുമില്ലെങ്കിൽ ദൈവികമായി ലഭിച്ച വിശ്വാസവും ജനാനവും ഒന്നുമല്ല (വാ.2). (3) സ്കേഡുമില്ലെങ്കിൽ തനിക്കുള്ളതല്ലോ അന്നദാനം ചെയ്താലും രക്തസാക്ഷിയായാലും ഒന്നുമല്ല (വാ.3). (4) സ്കേഡുമോ നിലനിൽക്കും, എന്നാൽ അതഭൂതവരങ്ങളോ നിന്നു പോകും (വാ.8, 13).

പുർണ്ണമായതു വരുമ്പോൾ പ്രവചനവും, അനു-ഭാഷയും, ജനാനവും നിന്നുപോകും (1 കൊരിന്തുർ 13:8-10). വിശദീകരണത്തിൽ, പ്രഥമാസ് തന്നെ സദയുടെ ശ്രേണിവാവസ്ഥയോട് താരതമ്യപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. പ്രഥമാസ് ശിശുവായിരിയുന്നപ്പോൾ കളിപ്പാട്ടങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നും വലുതായപ്പോൾ ഉപേക്ഷിക്കുന്നും ചെയ്തതുപോലെയായിരുന്നു ആ വരങ്ങൾ. (1 കൊരിന്തുർ 13:11). അവൻ പിന്ന പറഞ്ഞു, ഒരാൾ കണ്ണാടിയിൽ തന്റെ മുഖം നോക്കുന്നതുപോലെ ആയിരുന്നു ആ വരങ്ങൾ, അതിൽ വ്യക്തമായ രൂപം അക്കാലത്ത് നൽകിയിരുന്നില്ല. മുഖാമുഖമായി കാണുന്നതും കണ്ണാടിയിൽ അവ്യക്തമായി കാണുന്നതും അവൻ അവിടെ താരത്തും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. സദയുടെ ശ്രേണിപ്പായത്തിൽ അതഭൂതകരമായ ആത്മിയ വരങ്ങൾ ആവശ്യമായി രൂപീകില്ലോ സദ ആത്മിയ പകർത്തിയിലെത്തുവാൻ ആവശ്യമായതെല്ലാം നല്കി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പിന്ന ആ വരങ്ങളുടെ ആവശ്യമില്ല.

“പുർണ്ണ മായത്” എന്ന തിശ്രീ അർത്ഥം (ഒലി യോസ്;⁵ 1 കൊരിന്തുർ 13:10) ആ വേദഭാഗം മനസിലാക്കുവാൻ (പ്രാധാന്യമുള്ളതാണ്. ഈന് നാം “പുർണ്ണത്” എന്ന പാകൾ ചിലപ്പോൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതു

പോലെ “തെറ്റില്ലാത്ത” എന്ന അർത്ഥം അതിനില്ല, പകരം, അവസാനം എത്തി, അല്ലെങ്കിൽ മുഴുവൻ വളർച്ചയെത്തി - “പുർണ്ണമായി” തീർന്നു എന്നാണ് (മതതായി 19:21; കൊല്ലാസ്യർ 1:28) അല്ലെങ്കിൽ “പക്കതയിലെത്തി” (1 കൊരിന്തുർ 2:6; 14:20; എഹേമസ്യർ 4:13; എബ്രായർ 5:14).

സഭയുടെ വളർച്ചക്ക് ആവശ്യമായതെല്ലാം നൽകുക എന്നതായിരുന്നു വരങ്ങാളുടെ ഉദ്ദേശം. ഇതു സാധ്യമാക്കുവാൻ പല സഹായങ്ങളും നൽകിയിരുന്നു (എഹേമസ്യർ 4:11-13). പക്കതയിലെത്തുന്നതിനുപകരം കൊരിന്തിലുള്ളവർ ആത്മിയ ശിശുക്കളെയി തന്ന കഴിഞ്ഞു (1 കൊരിന്തുർ 3:1, 2). അവരുടെ ആത്മിയവരങ്ങളുടെ ഫലം കൊയ്യുവാൻ അവർക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല.

അതുവരെ സിഖിച്ചവർ ആത്മിയമായി ഉയർന്നവരായി എന്നു തോന്നുന്നുവെങ്കിൽ ആ വരങ്ങൾ ആത്മിയമായി അവസാനിക്കുന്നതല്ല എന്നും അതു ശൈശവസ്ഥക്ക് വളരുവാനുള്ള താങ്ക് മാത്രമാണെന്നും അവർ തിരിച്ചറിയണം. ക്രിസ്ത്യാനിക്ക് പക്കതയിലെത്തുവാനാവശ്യമായതെല്ലാം കിട്ടി കഴിഞ്ഞതാൽ വരങ്ങൾ നിന്നുപോകും.

ക്രിസ്തീയ വളർച്ചയും അഭിവൃദ്ധിയും പചനത്തെ ആശയിച്ചാണി കമുന്നത്. (1 പത്രാസ് 2:2), പചനത്താലാണ് ആളുകൾ യേശുവിനെ അഭിയുന്നതും (2 പത്രാസ് 3:15-18) അവൻ്റെ സ്വാവത്തിൽ വളരുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതും (എഹേമസ്യർ 4:13). വെളിപ്പേടുത്തുന്ന വരങ്ങളാൽ (പ്രവചന വും, അന്‍യ-ഭാഷയും, പരിജ്ഞാനവും) പചനം പൂർണ്ണമായി ലഭിക്കുന്നതു വരെ സദ ദൈവപരിജ്ഞാനത്തിന്റെ പക്കതയിലെത്തിയിരുന്നില്ല.

ആ വരങ്ങളിൽകൂടെ ദൈവത്തിന്റെ എല്ലാ വെളിപ്പാടുകളും നൽകി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, സഭക്ക് പൂർണ്ണതയിലെത്തുവാനാവശ്യമായതെല്ലാം ലഭിച്ചു. ആ സമയം പന്നപ്പോൾ, വെളിപ്പേടുത്തുന്ന വരങ്ങൾ നിന്നുപോകും. അതു സംഭവിച്ചത് പുതിയനിയമ ചട്ടങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കിയപ്പോഴാണ്. അതു മുതൽ, പുതിയ പ്രവചനമോ, ദൈവം പകരുന്ന ജനാനമോ, അന്‍യ-ഭാഷ മുഖാനന്തരമുള്ള വെളിപ്പാടോ ആവശ്യമില്ല. സഭയുടെ പൂർണ്ണമായ വളർച്ചക്ക് ആവശ്യമായതെല്ലാം വെളിപ്പേടുത്തി കഴിഞ്ഞതുകൊണ്ട് “ദൈവത്തിന്റെ മനുഷ്യൻ സകല സർവ്വവൃത്തിയിലും വക പ്രാഹിച്ചു തിക്കണ്ണവൻ ആകേ ണ്ടതിന് തിരുവെച്ചുന്ന് മതിയായതാണ്” (2 തിരിമാമെയാസ് 3:17).

തിരുവെച്ചുത്തു വെളിപ്പേടുത്തൽ പൂർണ്ണമായി എന്ന പ്രലോശനിന് താൻ 2 തിരിമാമെയാസ് 3:16, 17 എഴുതിയപ്പോൾ വിശസ്തിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല യിരുന്നു. അവൻ അതു എഴുതിയപ്പോഴേക്കും പഴയതും പുതിയതുമായ എല്ലാ തിരുവെച്ചുത്തും ആ സമയത്തും, അതിനു മുൻപും, അതിനുശേഷ ഷവും പൂർത്തിയായതായി അവൻ്റെ പ്രസ്താവന തെളിയിക്കുന്നു. നമുക്ക് ആവശ്യമുള്ള എല്ലാ സത്യവും പ്രലോശനിന്റെ വാക്കുകളിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

പ്രലോശന് പരിഞ്ഞു, “അംഗമായി മാത്രം നാം അഭിയുന്നു, അംഗമായി മാത്രം നാം പ്രവചിക്കുന്നു” (1 കൊരിന്തുർ 13:9). അതിൽ “അന്‍യഭാഷയും” അംഗങ്ങും കാരണം അതിൽകൂടെയാണ് “പ്രവചനവും” “ജനാനവും” നൽകിയിരുന്നത് (1 കൊരിന്തുർ 14:6).

ആ സമയം വരെ നൽകിയ വെളിപ്പാട് അംഗമായിരുന്നു. അവിടെ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന ശ്രീക്ക് വാക്ക് മെരൻ എന്നതിന് വിഹരിച്ചതമായി, “ഭാഗം,” “അപൂർണ്ണമായ” എന്നാണ് അർത്ഥം.⁶ മെരൻ എന്ന വാക്ക് ലുക്കാസ് 11:36; 15:12; യോഹന്നാസ് 19:23; പ്രഥുത്തികൾ 5:2.

അംഗമായിരുന്നതു പുർണ്ണമാകുന്ന ഒരു സമയം വരും; അപ്പോൾ അംഗമായതു നീങ്ങിപ്പോകും. പ്രവചനവും, ദൈവികജ്ഞാനവും, അനൃ - ഭാഷയും എല്ലാം അവയുടെ ഉദ്ദേശം നിറവേറ്റി കഴിയുന്നോൾ - ആ വരങ്ങെള്ളാം നീങ്ങിപ്പോകും.

“അംഗമായതും” “പുർണ്ണമായതും” (തികവുള്ളത്) തമിൽ വ്യത്യാസം ഉണ്ട്. അംഗമായത് ജ്ഞാനവും പ്രവചനവും വെളിപ്പെടുത്തിയെങ്കിൽ (1 കൊരിന്തുർ 13:9) പിന്നെ “അംഗമായിരുന്നത്” പുർത്തിയാക്കുന്നതാണ് “പുർണ്ണമായത്,” അതായത്, പുർണ്ണമായ ജ്ഞാനവും പ്രവചനവും. സർഗ്ഗം, പുർത്തിയാക്കിയ അവസ്ഥ, യേശുവിന്റെ വരവ്, സ്കേനഹം എന്നിവ പതിഗണനയിൽ വരുന്നില്ല.

1 കൊരിന്തുർ 13:1-8 തു പാലോസ് സ്കേനഹത്തെ കുറിച്ച് ചർച്ച ചെയ്തു വെകിലും, അതു വരങ്ങെളു പ്രതിപാദിക്കുന്ന സന്ദർഭത്തിലാണ് (1 കൊരിന്തുർ 12-14), ആ വിഷയത്തിലേക്ക് അവൻ വാക്യം 8-ൽ മാറ്റി വരുന്നുണ്ട്. സഭയിൽ സ്കേനഹത്തിന്റെ പരിഖാവോടുകൂടിയല്ല വരങ്ങേൾ നിന്നുപോകുന്നത്. കാരണം അവ സഭക് ആവശ്യമുള്ളതെല്ലാം നൽകേണ്ട ഉത്തരവാദിത്തം നിറവേറ്റി.

ദൈവവചനം പുർണ്ണമായി ഭരമേൽപ്പിച്ചുകഴിഞ്ഞ്, അതഭൂതങ്ങളാലും അടയാളങ്ങളാലും അത് ഉറപ്പിച്ചു (മർക്കോസ് 16:20; പ്രവൃത്തികൾ 14:3; എബ്രായർ 2:3, 4), അനൃ-ഭാഷയടക്കം (1 കൊരിന്തുർ 14:22). വെളിപ്പാട്ട് നീങ്ങിപോയപ്പോൾ, അതഭൂതങ്ങളും അടയാളങ്ങളും നീങ്ങി, കാരണം അവയുടെ ഉദ്ദേശം നിറവേറ്റികഴിഞ്ഞു.

ഉപസംഹാരം

ചീല സന്ദർഭത്തിൽ, വചനം വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ അവിശ്വാസികൾ അടയാളമായി ദൈവം ഭാഷകളെ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു (പ്രവൃത്തികൾ 2:11; 10:46; 1 കൊരിന്തുർ 14:6, 22). കേൾവിക്കാർക്ക് മനസിലാക്കുവാനും ആത്മയിവർലും വരുത്തുവാനുമായി വ്യാഖ്യാനി ഇല്ല എങ്കിൽ പരിപ്പില്ലാത്തവർക്കിടയിൽ അത്തരം ഭാഷകൾ ഉപയോഗിച്ചിട്ടില്ല (1 കൊരിന്തുർ 14:16). അനൃ-ഭാഷയും മറ്റു വരങ്ങളും അവയുടെ ഉദ്ദേശം നിറവേറ്റി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, അവ നിന്നുപോയി.

ജീമ്മി ദിവിഡൻ തന്റെ ഭ്രാംഗോലാലിയ: ദൈവത്തിൽനിന്നോ അതോ മനുഷ്യനിൽനിന്നോ? എന്ന പുസ്തകത്തിൽ, താഴെ കാണുന്ന തലവാചകങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്: “വരത്തിന്റെ ആവശ്യം നിന്നുപോയി,” “വരം ലഭിക്കുവാനുള്ള വഴിയും നിന്നുപോയി,” “വരങ്ങേൾ അവസാനിക്കുമെന്നു പാലോസ് മുന്നറിയിച്ചു.”⁷ അനൃ-ഭാഷയും മറ്റുവരങ്ങളും നിന്നുപോയെന്ന് ആ ആശയങ്ങളെല്ലാം ബോധ്യമാക്കുന്നു.

ദൈവവചനം പുർണ്ണമായി വെളിപ്പെടുത്തുകയും ഉറപ്പിക്കയും ചെയ്തതുകൊണ്ട് ഇനി അടയാളത്തിന്റെ ആവശ്യമില്ല (മർക്കോസ് 16:20). കൈവെച്ചിനാൽ അതഭൂതവരങ്ങേൾ നൽകുവാൻ ഇന്ന് അപ്പോസ്റ്റലരാർ ആരും ജീവിച്ചിരിപ്പില്ല (പ്രവൃത്തികൾ 8:14-18; 19:6). വരങ്ങേൾ നിന്നുപോകുമെന്ന് പാലോസ് പറയുകയും (1 കൊരിന്തുർ 13:8-10), കൈവെച്ച് നടത്തിയിരുന്ന അവസാനത്തെ അപ്പോസ്റ്റലനും മതിച്ചിതോട് അനുസംബന്ധിച്ചും ചെയ്തു.

കുറിപ്പുകൾ

¹രംഗവസരത്തിൽ, ബിലെയാമിന്റെ “ഉർഖാടാക്കഴുതയുടെ വായ് യഹോവ തുറക്കുകയും,” കഴുത സംസാരിക്കയും ചെയ്തു (സംഖ്യാപുസ്തകം 22). ²കുടാതെ, ലുക്കാസ് 1:64; 16:24; പ്രവച്ചയിക്കാൻ 2:26; അംഗൻ 3:13; 14:11; 1 കൊരിന്തു 14:9; ഫിലിപ്പിയൻ 2:11; ധാക്കാബ്ദി 1:26; 3:5, 6, 8; 1 പദ്മതാസ് 3:10; 1 യോഹന്നാൻ 3:18; വെളിപ്പാട് 16:10 നോക്കുക. ³മത്തായി 1:23; മർക്കാസ് 15:22, 34; ലുക്കാസ് 24:27; യോഹന്നാൻ 1:38, 41, 42; 9:7; പ്രവച്ചയിക്കാൻ 4:36; 9:36; 13:8; 1 കൊരിന്തു 12:10, 30; 14:5, 13, 26, 27, 28; എബ്രായർ 7:2 നോക്കുക. ⁴പ്രദേശ് ഫിഷർ, കമ്മറ്റിഗി ഓൺ 1 ആന്റ് 2 കൊരിന്തുസ് (വാക്കേണ ടെക്നിപ്പ്: വേദം ബുക്ക് സീറ്റ്, 1975), 220. ⁵“ഇംഗ്ലീഷിൽ, പലപ്പോഴും പെർഫെക്ട് എന്ന വാക്കാണ് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്; ശ്രീക്രി വാക്കിന്റെഅർത്ഥം പക്കത്, പുർണ്ണത്, മുഴുവനും എന്നാണ്.” (അബ്രഹാം. ജി. ബോച്ചർ, എ ടോസ്സേസ്റ്റേഴ്സ് ഗൈഡ് ടു പോർട്ട് ഫാൾസ് ലൈറ്റ് ടു ദ കൊരിന്തുസ് [ന്യൂയോർക്ക്: യൂണിവേഴ്സിറ്റി സബ്സൈറ്റീസ്, 1982] 128).

⁶പാർട്ട് സ്ഥാവർ, എ ശ്രീക്രി-ഇംഗ്ലീഷ് ലൈക്സിക്കൻ ഓഫ് സ്ക്രാബ്ലുമെന്റ് ആന്റ് അംഗർ ഏർലി കീസ്റ്റുസ് ലിറ്ററേച്ചർ, 2 എഡി., റൈവ, വില്യം എഫ്. ആണ്ട്. എഫ്. വിൽബർ ജിന്വോഡ്സ്, ആന്റ് ഫ്രെഡീക്ക് ഡബ്ല്യൂ. ഡക്ടർ (ഷിക്കാഗോ, II.: യൂണിവേഴ്സിറ്റി ഓഫ് ഷിക്കാഗോ പ്രസ്, 1979), 506. ⁷ജിമ്മി ജിപിയൻ, ട്രാംസോലാലിയ: രേഖപ്പത്തിൽനിന്നേന്ന മനുഷ്യനിർണ്ണനിനോ? (ഹോർച്ചുറ്റത്ത്, ടെക്നിപ്പ്: റൂസാർ ബൈബിൾ പണ്ഡിക്കേഷൻസ്, 1971), 144–47.